

ВЕЧЕРНИЕ ВВ ВЕСТИ

24(3119),
19-25 июня 2017 г.

ТИМОШЕНКО —
ЛІДЕР НОМЕР ОДИН

стр 2

ОСТАННІЙ СКАРБ
НАЦІЇ

стр 3

СТРАСТИ
ПО АТО

стр 6

ГРЯЗНАЯ БИТВА ЗА ВТОРОЙ СРОК

Три года наша страна живет «повновому». Нам говорят, что хорошо живет. А если кому-то кажется, что плохо, то он тут же объявляется чуть ли не «агентом Кремля». Эта риторика в информационном пространстве используется весьма активно провластными спикерами и ботами. Что бы кто ни говорил, но избирательная кампания уже давно стартовала, а вместе с ней началась и настоящая информационная война.

БЕЗВИЗ — НЕ ХЛЕБ

Сейчас украинцев пытаются убедить в том, что им жить хорошо, что реформы идут полным ходом. Наверняка для политтехнологов эта задача не из легких. Но ничего не поделаешь, если «партия велит».

Недавно на украинском телевидении появилась занимательная социальная реклама, рассказывающая о событиях трех последних прекрасных лет. Этот ролик точь-в-точь напоминает предвыборный. Итак, цитируем: «Начало 2014-го. Режим Януковича в международной изоляции. Тотальная зависимость от России. Полно-

стью разрушенная армия. Как следствие — аннексия Крыма и российские войска на востоке Украины. Развал и хаос. (Показывают пылающий Майдан, злого Януковича, танки. — Прим. авт.). 7 июня 2014-го, президент Петр Порошенко.

2017-й. Украинская армия — одна из сильнейших в Европе. Дело Януковича в суде. Мы возвращаем награбленные им миллиарды в бюджет. Мы подписали и ратифицировали Соглашение об ассоциации с Евросоюзом. Добились безвизового режима с ЕС. Мы выиграли суд с российским «Газпромом» в Стокгольме и защитили энергетическую независимость

Украины. Весь мир приветствует украинские реформы. Ежедневно утверждаем сильную и независимую Украину. Три года новой Украины. Идем вперед. Президент Петр Порошенко (победная картинка. — Прим. авт.).

С точки зрения психологического воздействия, видео построено грамотно — на противопоставлении. Но если разобрать «по косточкам» его смысловую часть, то может показаться, что у нас две разные Украины: в одной живет президент, а в другой — весь народ.

(Окончание на стр. 4)

4 820097 410027

17024

ВСЕУКРАИНСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА

НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETA.VV.COM

Рекомендованная цена
2 грн 30 коп.

Соціологи підтверджують: ТИМОШЕНКО — ЛІДЕР НОМЕР ОДИН

Влада регулярно розповідає, як добре і щасливо ми заживемо в майбутньому. Однак словами й обіцянками ситий не будеш. За даними ООН, 60% українців нині перебувають за межею бідності! Тому нітрохи не дивно, що довіра до провладних політичних сил і самого президента катастрофічно падає. Натомість уже другий рік поспіль першість у рейтингах тримає ВО «Батьківщина» та її лідер Юлія Тимошенко. Цю тенденцію підтверджує чергове соціологічне дослідження, проведене групою «Рейтинг».

СХУДЛІ ГАМАНЦІ ТА НЕПРОФЕСІЙНІСТЬ ВЛАДИ

Під час опитування українцям поставили питання: «Якби сьогодні проводився референдум щодо зняття заборони продажу земель сільськогосподарського призначення, як би ви проголосували?». Лише 19% респондентів вважають, що потрібно відкрити ринок землі, 74% проти цієї ініціативи, 6% не змогли відповісти, 1% не голосуватимуть на такому плебісциті.

Громадян запитали, як за останній рік змінилося їхнє матеріальне становище. Так, у 62% опитуваних помітно схудли гаманці, 30% не зауважили погіршення, 6% у фінансовому плані почувуються краще, ще 2% не визначилися із відповіддю. Водночас 97% відчували на собі підвищення цін на споживчі товари та послуги цього року, 2% не помітили зростання інфляції, 1% не змогли відповісти.

Далі українці розповіли, чи спроможні оплачувати рахунки за житлово-комунальні послуги. З'ясувалося, що для 62% це непосильно, 35% мають таку змогу, 3% не визначилися.

Під час інтерв'ю респондентам поставили питання: «Які, на вашу думку, головні причини того соціально-економічного стану, в якому нині перебуває Україна?». Обрати можна було не більше як три відповіді.

Отож, 65% українців головною причиною назвали непрофесійність і корупцію чинної влади, 54% — воєнні дії на сході країни, 31% — неспроможність Верховної Ради ухвалювати потрібні країні закони, 28% — непрофесійність і корупцію попередньої української влади, 11% — дії проросійських сил в Україні, 11% — відсутність взаєморозуміння (консолідації) у суспільстві, 10% — відсутність у суспільства бажання змі-

нюватися на краще, 10% — відсутність політичного компромісу між опозицією та владою, 8% — низьку підтримку реформ з боку населення, 5% — проведення зовнішніми силами спеоперації з метою ослаблення.

Тим часом 85% опитуваних погоджуються з тезою, що Україна перебуває у стані хаосу (10% не погоджуються, 4% не визначилися), 75% респондентів стверджують, що маємо стан розвалу (17% не погоджуються, 7% не визначилися), 44% — стан змін (50% не погоджуються, 7% не визначилися), 21% — стан розвитку (71% не погоджуються, 8% не визначилися), 17% — стан консолідації (58% не погоджуються, чверть не визначилися).

Водночас, згідно з даними опитування, у суспільстві зростають протестні настрої. Респондентам поставили питання: «Як ви вважаєте, чи може ситуація, що склалася зараз в Україні, призвести до масових загальнонаціональних протестів, таких як у 2004-му чи в 2013 році?». 69% відповіли ствердно, 10% не змогли ви-

значитися, 21% не вважають, що нинішні події можуть підштовхнути до революції. Натомість особисто підтримують негайну організацію всенародних протестів 41% українців, 12% вагаються, 47% не схвалюють таку ідею.

Якби вибори президента України відбувалися наступної неділі, то як би ви проголосували?

ПОТРІБНІ ПЕРЕВИБОРИ

Протестні настрої зростають, тож збільшується і кількість тих, хто виступає за розпуск парламенту й призначення дочасних виборів до Верховної Ради. Так, 52% опитуваних вважають за необхідне перезавантажити ВР, 37%

— «Відродження». Не голосуватимуть у такому випадку 7,6% опитаних, 45% не визначилися.

Тепер щодо рейтингу президентських симпатій. Якби вибори президента України відбувалися наступної неділі, то 15,2% із тих, хто визначився та голосуватиме, підтримали лідера «Батьківщини» Юлію Тимошенко. За чинного президента готові віддати голоси 11,6% респондентів. Далі йдуть: Олег Ляшко та Юрій Бойко — по 8,5%, Вадим Рабінович — 7,8%, Анатолій Гриценко — 7,2%, Андрій Садовий — 6,6%, Олег Тягнибок — 3,9%, Святослав Вакарчук — 3,8%, Дмитро Ярош — 2,5%, Володимир Гройсман — 2,4%. Рейтинг інших кандидатів нижчий за 2%.

Також соціологи змоделювали ситуацію, за якої до другого туру майбутніх президентських виборів потрапляють Юлія Тимошенко та Петро Порошенко. З'ясувалося, що за лідера «Батьківщини» готові голосувати 32% респондентів, за чинного главу держави — 24%.

Ще українців запитали, хто, на їхню думку, здатний вивести країну з економічної кризи. 13% опитаних покладають надії на Юлію Тимошенко, 9% пов'язують сподівання із Вадимом Рабіновичем, 8% — з Олегом Ляшком, 7% — Петром Порошенком, по 5% — з Анатолієм Гриценком і Юрієм Бойком, 4% — Андрієм Садовим, 2% — Олегом Тягнибоком. Третина громадян вважає, що жоден із нинішніх провідних політиків не здатен вивести країну з кризи, 14% — не визначилися.

Щодо політика, здатного об'єднати країну, 11% українців знову називають прізвище Тимошенко, 8% респондентів вірять у Порошенка. Рабінович і Ляшко отримали по 7%, Гриценко — 5%, Бойко — 4%, Садовий — 3%, Тягнибок — 2%. Третина опитуваних вважає, що жоден із них не спроможний об'єднати країну, 19% не визначилися.

Насправді цей рейтинг демонструє катастрофічний дисбаланс між уподобаннями українців та реальністю. Післямайданна влада, на яку суспільство поклало величезні надії, фактично вичерпала кредит довіри. Про це, зокрема, й свідчать результати опитування. Тож цілком логічним було б повне перезавантаження влади.

Микола БИКОВ

СОЦІОЛОГИ ЗМОДЕЛЮВАЛИ СИТУАЦІЮ, ЗА ЯКОЇ ДО ДРУГОГО ТУРУ МАЙБУТНІХ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ ПОТРАПЛЯЮТЬ ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО ТА ПЕТРО ПОРОШЕНКО. З'ЯСУВАЛОСЯ, ЩО ЗА ЛІДЕРА «БАТЬКІВЩИНИ» ГОТОВІ ГОЛОСУВАТИ 32% РЕСПОНДЕНТІВ, ЗА ЧИННОГО ГЛАВУ ДЕРЖАВИ — 24%

проти цього, а 11% не змогли відповісти на це запитання.

Зростає незадоволення і роботою глави держави: 48% респондентів підтримують ідею проведення позачергових виборів президента України, 41% проти цього, 11% не мають від-

позитивних відповідей. Отож, як нині розподіляються симпатії українців? Згідно з даними опитування, якби парламентські вибори відбувалися найближчої неділі, то 13,2% з-поміж тих, хто визначився і голосуватиме, віддали б голоси за ВО «Батьківщина». БПП «Солідарність» підтримують 11,3%, Опозиційний блок — 10,4%, Радикальну партію — 8,9%, партію «За життя» — 8,2%.

За «Громадянську позицію» готові проголосувати 7,6% опитаних, за «Самопоміч» — 7,1%, «Свободу» — 6,4%. Загалом п'ятивідсотковий прохідний бар'єр можуть подолати одразу всім політичним силам. До речі, провладному «Народному фронту» нині довіряють лише 0,5% українців. Рейтинг цієї партії падає катастрофічно. Ще кілька тижнів тому соціологічна група «Рейтинг» фіксувала цифру 0,9%.

Соціологи визначили, яка з політичних сил є «запасною». Так, якщо облюбвана виборцем партія не братиме участі у плебісциті, 5,5% тих, хто має намір голосувати, обрали б ВО «Батьківщина», 3,8% — «Самопоміч», по 3,7% — Радикальну партію і «Свободу», 3,5% — «Громадянську позицію», 3,3% — партію «За життя», по 3,1% — Опозиційний блок та БПП «Солідарність», 2,1%

Якби парламентські вибори відбувалися наступної неділі, то як би ви проголосували?

ОСТАННІЙ СКАРБ НАЦІЇ

Влада на чолі з президентом в умовах війни та хаосу намагається розпродати українські чорноземи за копійки, позбавивши народ права володіти та розпоряджатися цим безцінним ресурсом. Відкриття ринку землі — це умисний злочин перед нацією, якому потрібно запобігти.

В Україні триває війна. Ззовні ми боронимося від російського агресора, а всередині країни точиться битва за землю. Поки ще діє мораторій, українські чорноземи, які обробляються фермерами, активно захоплюються.

Протягом 2016 року тільки в Кіровоградській області було зафіксовано близько 3 тисяч таких

відбувається паралельно з тінвою скупкою українських чорноземів.

«Ціна коливається від 700 до 1000 доларів за гектар. Найкращі чорноземи в Європі коштують до 70 тис. євро за гектар. Відчуємо різницю? Земля нині зосереджена у власності 12–15 родин. В одних руках, в одній сім'ї — від

Юлія Тимошенко нагадала, що сьогодні світові аграрні держави не розпродують свої землі. Наприклад, в Україні у державній власності перебуває лише 21% земель, тоді як у США — 50%, а в Канаді — 92%. Ізраїль продає лише 5% від усіх земель на умовах, що тільки фермери можуть їх придбати.

Зрозуміло, що обставини час-то-густо змушують українців позбуватися своїх наділів. І в цьому сенсі держава має скористатися досвідом Німеччини, Канади й США і купувати землю у людей, які виставляють власні паї на продаж.

Юлія Тимошенко впевнена, що за умови підтримки малих і середніх аграрних підприємств з боку держави Україна стане заможною. Для цього потрібно не торгувати сировиною через великі агрохолдинги, внаслідок чого країна отримує лише 18 млрд євро на рік, а налагодити повний цикл виробництва готової продукції.

«Італія, де фермерські господарства довели до досконалості і де кожен кілограм сировини переробляється у готові харчові продукти, отримує удесятеро більше прибутків, аніж Україна. І це при тому, що в Італії земля гірша порівняно з золотими українськими чорноземами. Налагодивши переробний комплекс, ми зможемо отримувати 180 млрд євро на рік. Тим часом нині ВВП країни становить близько 90 млрд євро. Тобто лише одна галузь спроможна давати вдвічі більше, аніж зараз усі. Тоді нам не потрібні будуть ні гроші МВФ, ні інші кредити. Навпаки, згодом ми самі зможемо кредитувати. Це наша сильна перспектива», — наголосила лідер «Батьківщини».

Якщо цю стратегію реалізувати, в українському аграрному комплексі можна буде додатково створити щонайменше 10 млн робочих місць. У перспективі ж кількість фермерських господарств в Україні має зрости до 2,5 млн за повної підтримки з боку держави.

«Необхідно забезпечити захист аграріїв від будь-яких незаконних впливів корупції, рейдерства, обману, зокрема з боку Мініюсту, коли дані кадастрів перепису-

В УКРАЇНІ ЗНИЩЕННЯ ФЕРМЕРСТВА ВІДБУВАЄТЬСЯ ПАРАЛЕЛЬНО З ТІНВОЮ СКУПКОЮ УКРАЇНСЬКИХ ЧОРНОЗЕМІВ

протизаконних атак. Наприклад, на початку року завдяки роботі Антирейдерського штабу стало відомо про безпрецедентне захоплення землі в Благовіщенському районі. До рук зловмисників відійшло близько 500 паїв — без відома власників наділів було проведено реєстрацію права оренди цих наділів на 10 років на одне підприємство. А наприкінці травня Вінницький міський суд призначив запобіжний захід у вигляді арешту 45 особам, які, відкривши стрілянину, намагалися захопити зернотік у селі Метанівка Теплицького району. І це не поодинокі випадки.

Лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко в ефірі програми «Свобода слова» на ICTV сказала, що земельна сфера наразі є вкрай криміналізованою і що злочинці, аби домогтися свого, вдаються навіть до катування аграріїв.

«У Львівській області рейдери до смерті забили молотками фермера та його дружину, змушуючи їх переписати землю на певну групу. На Київщині злочинці вимагали від своєї жертви поставити підпис на принесених документах, запевняючи, що в кадастрах уже все зареєстроване на них. Коли аграрій не погодився, нападники забили прутами його та дружину», — розповіла вона.

На переконання лідера «Батьківщини», знищення фермерства

500 тис. до 1 млн гектарів наділів. Тепер їм потрібен продаж сільськогосподарської землі для легалізації наділів, скуплених упродовж багатьох років у тіні в людей за копійки. І сьогодні президент в авангарді відкриття ринку землі, — підкреслила Юлія Тимошенко.

Апологети ринку землі розповідають захоплені казки про те, як фермери зможуть розширювати господарство за рахунок придбання нових наділів, а власники паїв розпоряджатимуться своїм майном на власний розсуд. Проте аграрії сьогодні перебувають на межі виживання, а українські банки не поспішають

«Але без ошуканства. За справжню ринкову вартість. Щоб людина отримала стільки, скільки земля справді коштує. Далі держава консолідує земельні паї і віддає фермерам на правах довгострокової оренди», — пояснила вона, додавши, що зареєструвала в Раді відповідний законопроект.

Політик зауважила, що цікавим також був би досвід Франції. Там спочатку ділянку віддають в оренду фермерові на 9 років. Упродовж цього періоду держава спостерігає, як він обробляє землю, які технології застосовує. Якщо фермер довів, що здатен ефективно господарювати, йому продовжують тер-

У ПОЛЬЩІ НАЛІЧУЄТЬСЯ 2,6 МЛН ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ. В УКРАЇНІ ЩЕ ТРИ РОКИ ТОМУ ТАКИХ БУЛО 42 ТИС., А НИНІ ЗАЛИШИЛОСЯ 38 ТИС.

переймати європейський досвід і надавати їм кредити під 2–3% річних — натомість позику пропонують під 25%. Власники паїв ризикують продати свою землю за безцінь. Вони отримують гроші, на які довго не проживеш. А що далі?

«72% території України — це сільськогосподарська земля. І якщо її продати, то що робити селянам?» — підкреслила лідер «Батьківщини».

мін оренди до 20–30 років, аж до спадкового права.

А ще аграрії у розвинутих країнах отримують потужну державну підтримку, бо там розуміють, що сімейні фермерські господарства є локомотивом АПК, і тому ставлять саме на них.

Наприклад, у Польщі налічується 2,6 млн фермерських господарств. В Україні ще три роки тому таких було 42 тис., а нині залишилося 38 тис.

ються без підпису людини. І після цього треба дати можливість людям або викупити землю з великою розстрочкою, або орендувати на тривалий час», — підсумувала Юлія Тимошенко. Вона підкреслила, що тільки сам народ має вирішити на референдумі, чи доцільно відкривати ринок землі й розпродувати останній скарб нації.

Олекса ГОНСЬКИЙ

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

«Земля є надзвичайно ласим ресурсом»

Костянтин МАТВІЄНКО, політичний експерт, голова корпорації стратегічного консалтингу «Гардарика»:

«В Україні залишилося два ресурси, ще ніким досі не прибрані до рук. Це передусім заощадження громадян. Їх привласнюють ті, хто нині при владі, шляхом підвищення тарифів і цін.

Земля так само є надзвичайно ласим ресурсом. І намагання запровадити ринок землі — це просто бажання її привласнити.

Абсолютно вульгарним і неприпустимим є порівняння землі сільськогосподарського призначення з нерухомістю у містах — наприклад з квартирами. Їхня продуктивна здатність, здатність створювати надлишкову вартість є неспівставними.

Відтак намагання у такий примітивний спосіб «впарити» нам земельний ринок є найкращим свідченням того, що ця влада керується не суспільним благом, а власною вигодою».

«Без захисту приватної власності ми не можемо говорити про ринок землі»

Олег СААКЯН, політолог, голова Єдиного координаційного центру «Донбас»:

«В Україні, на жаль, реформи процедурно не відбуваються як належить. Адже будь-яка реформа передбачає інституційну, економічну та правову зміни. Її необхідно впроваджувати через публічну комунікацію. Тобто в сесійний зал повинен вноситися законопроект, у якому все зрозуміло і про який усі знають. І коли наш уряд бере на себе зобов'язання перед зовнішніми кредиторами провести за певний термін реформу, я хотів би побачити широке обговорення її змісту з урахуванням пропозицій усіх сторін, а також рівень довіри українців до Кабміну, причому не 12,8%, як зараз.

Отож, найголовнішою проблемою є неререформованість нашої держави. Доки немає захисту приватної власності, про жоден нормальний ринок ми не можемо говорити, зокрема і про ринок землі».

(Окончание.
Начало на стр. 1)

Итак, до дня инаугурации Петра Порошенко (7 июня 2014 года) в стране был ужас-ужас. Потом быстренько пролетело три года, и все стало прекрасно. У нас одна из сильнейших армий. Только мы почему-то все ходим по миру и просим военной помощи. А вспомните, сколько для армии сделали и делают волонтеры, но никак не государство! Да и, наверное, забыл гарант, что обещал закончить АТО в считанные часы, потом дни... Об этом больше ни слова.

Когда нам говорят о суде над Януковичем (вскоре начнется рассмотрение по сути), показывают кадры суда над «беркутовцами», в котором беглый экс-президент был всего лишь свидетелем! А недавно Януковича и К^о еще и с международного розыска сняли. В августе 2014 года президент Петр Порошенко заявлял, что в базе Интерпола — 27 бывших украинских чиновников. Менее чем через три года уже никто никого не ищет. А еще нам почему-то ничего не говорят о расследовании преступлений во время Майдана!

Затем рассказывают о защите энергетической независимости страны. А кто защитит простых украинцев, у которых просто нет денег на оплату коммунальных услуг? Кто удавку с наших шей снимет?

Кстати, интересно, какие же реформы приветствует мир. Под каким микроскопом их можно разглядеть?

Ну и, конечно, коронное достижение — безвизовый режим. И мы дальше идем «вперед»...

Грустно, но ни президент, ни его советники до сих пор не поняли, что безвиз и ассоциация с ЕС были только поводом выйти на Майдан. На самом деле украинцев просто достало существующее тогда положение дел. Да, мы хотели и хотим жить, как европейцы! Мечтаем, чтобы у нас были европейские зарплаты, а не только цены, чтобы мы могли рассчитывать на достойную пенсию, а не нищенствовать. Чтобы у нас не процветали коррупция и кумовство...

«Сегодня каждый украинец может выпить фантастический кофе в Братиславе, или улететь лоукостом в Варшаву, или посетить Венскую оперу», — так прорекламировал безвиз Петр Порошенко.

Вне всяких сомнений, иметь возможность путешествовать — это мечта любого цивилизованного человека. Но, вероятно, президент не знаком с цифрами. Так, согласно данным социологического исследования Центра Разумкова, 55% украинцев никогда не были за границей. 16,3% бываю за рубежом раз в десять лет и реже, 11,6% — раз в пять лет и реже, 8,6% — раз в два года и реже, 8,7% — раз в год и чаще! А еще 13,5% респондентов отметили, что никогда не выезжали даже за пределы своего региона. И часто не потому, что не хотят, а потому, что не могут!

Наши зарплаты и пенсии просто не позволяют нам пить кофе в Братиславе, пусть самый недорогой, летать в Варшаву даже лоукостами, не говоря уже о Венской опере, хотя туда, конечно же, тоже есть бюджетные билеты... У большинства украинцев совсем другие заботы, переживания, страхи — за свое будущее и будущее

Грязная битва за второй срок

своих детей. Ведь биометрическим паспортом не рассчитаешься за продукты, не оплатишь коммуналку, да и врачу, в конце концов, его не предьявишь!

Но если вы будете об этом говорить, особенно где-то в социальных сетях, вам сразу же закроют рот так называемые порохоботы. Армии этих комментаторов, кажется, всегда готовы встать на защиту власти. Порой они напоминают лангольеров из знаменитого одноименного произведения Стивена Кинга — чудовищ, пожирающих пространство на своем пути.

Вот такая она, новая Украина.

СТРАХ ПЕРЕД КОНКУРЕНТОМ

На фоне этой трехгодичной «идиллии» ужесточились нападки представителей власти на лидера «Батьківщини» Юлию Тимошенко. Так, недавно в БПП газовые контракты, подписанные тогдашним премьером Юлией Тимошенко, назвали «предательством национальных интересов Украины, которое едва не уничтожило страну». Посему фракция «Блок Петра Порошенко» призвала антикоррупционные ведомства рассмотреть вопрос относительно признаков государственной измены и коррупционной составляющей в газовых контрактах от 2009 года.

Откуда столь жесткая позиция? Почему Тимошенко фактически приравнивали к Януковичу, которого обвиняют именно в госизмене? Быть может, дело в том, что не все у нас так хорошо? А власть просто опасается за свое будущее на грядущих выборах? Ведь именно лидер «Батьківщини» уже долгое время опережает президента во всевозможных

рейтингах. Так же и ее политическая сила намного больше вызывает доверия у граждан, нежели БПП.

«Сейчас развернулась кампания по поводу газовых контрактов 2009 года. Но возникает один очень важный вопрос: если контракты были такими плохими и неправильными, как говорят, то почему во времена премьера Тимошенко цены на коммунальные услуги были во много раз ниже, чем сейчас? — задается вопро-

«Президент непременно хочет пойти на второй срок. Есть несколько вариантов, как этого достичь. Главная идея Банковой — вывести во второй тур пророссийского кандидата, который точно не победит. Но чтобы этот сценарий стал возможным, Тимошенко нужно как-то «дисквалифицировать». Дискредитировать ее, раздробить электорат не получается. Есть еще один вариант — лишить ее права принимать участие в президентской

во время выборов он сможет переложить на своего главного конкурента ответственность за многое происходящее в стране. Так что все эти разговоры о госизмене — лишь попытка вернуть Тимошенко и ее фракцию в коалицию. Если теоретически допустить, что она согласилась на такой шаг, то вся критика исчезла бы в один миг.

А так власть будет искать другие поводы для оскорбления, черного

ПРЕЗИДЕНТА И ЕГО ОКРУЖЕНИЕ БЕСПОКОЯТ ПОСЛЕДНИЕ РЕЙТИНГИ, СОГЛАСНО КОТОРЫМ ЮЛИЯ ТИМОШЕНКО ВО ВТОРОМ ТУРЕ ПРЕЗИДЕНТСКИХ ВЫБОРОВ ПОБЕЖДАЕТ ПЕТРА ПОРОШЕНКО

сом эксперт Украинского института анализа и менеджмента политики Николай Спиридонов. — Нас уверяют, что решение Стокгольмского арбитража по тяжбе российского «Газпрома» и украинского «Нафтогаза» в пользу нашей страны очень важно, но что от этого населению? Нам и дальше могут повышать коммунальные тарифы. Поэтому критика Тимошенко со стороны провластных сил больше похожа на организованную травлю. Но на самом деле это только добавляет ей очков».

Политолог, президент общественной организации «Центр исследований политических ценностей» Олесь Доний говорит о том, что президента и его окружение беспокоят последние рейтинги, согласно которым Юлия Тимошенко во втором туре будущих президентских выборов победит Петра Порошенко.

кампании. Поэтому и начались разговоры об уголовной ответственности. При этом специально акцентируют на патриотических моментах. Это просто попытка избавиться от конкурента, монополизировать власть и дальше строить авторитарное государство. И чем ближе к выборам, тем давление будет усиливаться. Но на рейтинг лидера «Батьківщини» эта травля не повлияет. У нее стабильное электоральное ядро», — констатирует Олесь Доний.

Политолог, директор социологической службы «Украинский барометр» Виктор Небоженко называет еще одну причину, из-за которой начались нападки на Тимошенко.

«Порошенко пытается втянуть обратно «Батьківщину» в сырое и циничное парламентское большинство. Петр Алексеевич прекрасно понимает, что если ему это удастся, то

пиара и запугивания Тимошенко и ее сторонников. Так делали все президенты. И Юлия Владимировна это знает. Думаю, что в дальнейшем ее ждут новые испытания. Однако лидеру «Батьківщини» нужно продержаться до старта кампании. Во время выборов ее оппозиционная позиция будет выгодно отличаться от бездарной политики правящей группы».

В то же время президент не будет ее арестовывать. Порошенко прекрасно понимает, как к Тимошенко относятся западные политики, которые очень много сделали для ее освобождения из тюрьмы во времена Януковича. Петр Алексеевич никогда не пойдет на открытый юридический конфликт с Юлией Владимировной. Но ее высокий рейтинг достаточно сильно раздражает политтехнологов Банковой, так что, повторюсь, они и дальше будут искать поводы для ее дискредитации. Может, попытаются перекупить кого-то из ее команды, продолжат распускать слухи о «сотрудничестве» «Батьківщини» и Оппоблока. Эта тема последние полтора года муссируется. В общем, АП сконцентрируется на том, чтобы опустить рейтинги Тимошенко, а не поднять уровень популярности Порошенко. Однако ничего у них не получится», — подытоживает Виктор Небоженко.

Яна ДЖУНГАРОВА

КВУ «здає» аналізи

Останнім часом «аналітика» від Комітету виборців України (КВУ), що раніше чесно і об'єктивно провадив моніторинг виборів в Україні, почала скочуватися до рівня «чого ізволіте». Прикро, що колишья поважна незалежна громадська інституція стала перетворюватися на маніпулятивну кишенькову контору з обслуговування і «відбілювання» провладних політичних сил та «очорнення» і дискредитації «Батьківщини», її лідера Юлії Тимошенко.

«АНАЛІЗ» №1

Спершу КВУ вдався до маніпуляції під час останніх місцевих виборів у 47 об'єднаних територіальних громадах (ОТГ), що відбувалися 30 квітня у 19 областях. Замість аналізу даних по всіх 47 ОТГ комітет «проаналізував» лише результати в дев'яти міських, де голосування відбувалося за списками і де партія влади разом із «сателітами» набрали більше. Тим самим КВУ видав бажане за дійсне. Ось що показав «аналіз» КВУ (фото №1).

Натомість комітет чомусь забув про 38 (!) сільських ОТГ, де вибори відбувалися за мажоритарною системою і де результати були діаметрально протилежні. Власне, саме вони й «зробили погоду» на цих виборах.

Більше того, цей сумнівний «аналіз» від КВУ був масово розтиражований ЗМІ. Адже, по суті, містив сенсаційну інформацію. За висновком комітету, перемогли кишенькові дрібні партії і провладний БПП, а «Батьківщина» опинилася аж на сьомому місці, тобто нібито взагалі «пролетіла» на цих виборах. У всякому разі, саме так інформація подавалася у заголовках мас-медіа і на цьому робився акцент. Хоча всі виборчі рейтинги свідчили про протилежне.

До того ж виходило, що сама «Батьківщина», яка оприлюднювала свою внутрішню аналітику (на підставі даних спостерігачів та членів виборчих комісій, що згодом співпали з даними ЦВК), м'яко кажучи, надала неточну ін-

формацію. І це ставило її в невідне становище.

Уся ця «мишача метушня» тривала більше як тиждень (!), поки ЦВК не оприлюднила офіційний підрахунок голосів. З нього стало зрозуміло, кому довіряє народ, а хто «махлює» і видає бажане за дійсне. За результатами виборів у 47 ОТГ, «Батьківщина» здобула беззаперечне перше місце за кількістю обраних депутатів. Ось що показав підрахунок ЦВК (фото №2).

«АНАЛІЗ» №2

Наразі ж КВУ знову намагається застосувати свою брудну маніпулятивну технологію. Тепер уже стосовно лідера «Батьківщини» Юлії Тимошенко, довіра до якої в суспільстві вочевидь не дає комусь спокійно спати.

Мало того, що проти Юлії Тимошенко наразі розв'язана брудна інформаційна кампанія з її дискредитації, що має на меті не допустити її до другого туру майбутніх президентських перегонів як кандидата, який однозначно перемагає. На додачу нещодавно КВУ розповсюдив дивний і знову маніпулятивний рейтинг ефективності голів фракцій парламенту. Згідно з ним, керівники провладних фракцій опинилися, звісно, серед найефективніших. А Юлія Тимошенко — серед аутсайдерів.

Але в цій історії та «аналізі» від КВУ є кілька цікавих але. Всі не перелічувати, озвучу лише найяскравіші.

Результати голосування за партійні списки на виборах ОТГ 30 квітня 2017 р.

Рейтинг партій за кількістю мандатів у міських радах обраних 30 квітня 2017 р.

Місце	Партія	Кількість депутатів	% від усіх партійних мандатів
1	НАШ КРАЙ	42 депутати	17,36%
2	ОПОЗИЦІЙНИЙ БЛОК	37 депутатів	15,29%
3	СВІДОМОСТЬ	25 депутатів	10,33%
4	СВІДОМОСТЬ	25 депутатів	10,33%
5	БПП	23 депутати	9,5%
6	Вісник України	21 депутат	8,68%
7	Вісник України	19 депутатів	7,85%
8	Єдиний Центр	14 депутатів	5,79%
9	Політична партія «Українська Свобода»	11 депутатів	4,55%
10	Політична партія «Українська Самопоміч»	5 депутатів	2,07%
11	Політична партія «Свобода»	5 депутатів	2,07%
12	Політична партія «Вільна Україна»	4 депутати	1,65%
13	Українська Радикальна партія	3 депутати	1,24%
14	Українська партія «Свобода»	3 депутати	1,24%
15	Українська партія «Свобода»	3 депутати	1,24%
16	Сила Праці	2 депутати	0,83%

Всього за партійні списки 30 квітня вибори відбулися у 9 міських громадах, 6 областей України, 16 політичних партій будуть представлені в цих радах.

Фото 1

Свіжі «аналізи» показують, що лідер БПП Артур Герасимов ініціював 12 законопроектів, два з яких стали законами. Насправді ж ці два закони, як згодом з'ясувалося, є постановами Верховної Ради України, до того ж колективного авторства депутатів усіх фракцій.

Натомість Юлія Тимошенко, за «аналізом» від КВУ, ініціювала п'ять законопроектів (жоден із яких не набув чинності) та не подала жодної (!) правки до законопроектів. І це відверта неправда!

Адже лише до нещодавно ухваленого на догоду олігархам

закону «Про ринок електричної енергії» Юлія Тимошенко подала понад 250 поправок, не кажучи вже про правки до інших законопроектів. Це легко перевірити на сайті Верховної Ради України.

Те ж стосується законопроектів, автором та співавтором яких є Юлія Тимошенко. На жаль, більшість із них навмисне не вносять до порядку денного Верховної Ради, і лідер «Батьківщини» наголошує на цьому на кожній погоджувальній раді, в багатьох заявах та інтерв'ю. Адже насправді їхнє ухвалення могло б вирішити чимало гострих соціальних та економічних проблем.

За всієї поваги до громадянського сектору, формування якого в нас відбувалося вкрай непросто, задіяні маніпуляції формують зневіру і дискредитують усі попередні досягнення. Ця тенденція мене особисто дуже непокоїть.

Бо вийде, як у повчальній гуцульській байці: вівчар двічі сурми в трембіту, скликаючи людей на допомогу, бо, мовляв, на отару напали вовки. І двічі все село збіглося, та жодної небезпеки не було. А втретє, коли згряз вовків справді вирізала отару, на заклик вівчаря ніхто не відгукнувся.

Щоб, бува, так не трапилося із КВУ, коли на його заяви про реальні фальсифікації на виборах не буде жодної реакції.

Іван КРУЛЬКО,
народний депутат України
(«Українська правда»)

Вибіркова чесність

У 2011 році, на початку «царювання» Віктора Януковича, в Україні був створений громадський рух із гучною назвою «Чесно». Фундатор руху Олег Рибачук, экс-голова Секретаріату президента Віктора Ющенка, неодноразово заявляв, що завданням «Чесно» є допомогти громадськості встановити ефективні системи контролю над владою. Проте не так сталося, як гадалося.

Перший скандал довкола «Чесно» вибухнув ще під час парламентських виборів 2012 року. Тоді на 51-му мажоритарному окрузі в Горлівці кандидат у народні депутати від об'єднаної опозиції Володимир Веселкін (нині він обіймає посаду голови Горлівської районної військово-цивільної адміністрації) заявив, що його конкурент Артур Герасимов готує провокацію. А допомагає йому в цих діях місцевий координатор руху «Чесно» Олександр Кирилов. Ішлося про того самого Артура Герасимова, який нещодавно очолив фракцію БПП.

Після Революції гідності активність «Чесно» трохи вщухла і похвалилася у 2015 році. З'явився їхній сайт, були започатковані нові напрями роботи — аналіз декларацій народних депутатів, моніторинг корупційних справ тощо. Гучними наслідками ця діяльність не відзначилася, бо нині майже всі журналісти й громадські організації займаються тим самим. Але, схоже, батько-засновник «Чесно» Олег Рибачук мало тим переймається.

Ось що він сказав в інтерв'ю у березні 2016 року, натякаючи на свою громадську діяльність: «Я її (велику політику) тепер формую».

Його організація «Центр UA» наразі об'єднує кілька громадських ініціатив — «Чесно», Реанімаційний пакет реформ, «Стоп цензури», «Доступ до правди». Головне джерело фінансування цих проектів — іноземні гранти.

«Якби «Центр UA» фінансував Фонд Пінчука, а не шведська SIA, до нас було б більше довіри?» — запитує сам Рибачук.

У «ЧЕСНО» ХИЗУЮТЬСЯ ТИМ, ЩО ВОНИ РОЗПОЧАЛИ АНАЛІЗ ФІНАНСУВАННЯ ПАРЛАМЕНТСЬКИХ ПАРТІЙ. АЛЕ НАРАЗІ Є ТІЛЬКИ ОДНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ, ЯКЕ СТОСУЄТЬСЯ ВО «БАТЬКІВЩИНА». САМЕ ЦЕЙ «АНАЛІЗ» ВИКОРИСТОВУЄ ВЛАДА ЯК ІНСТРУМЕНТ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ПАРТІЙ

Але питання навіть не в донорах, а насамперед у тому, чи справді ці проекти спрямовані на контроль влади. З тих розслідувань, що проводять, зокрема, члени «Чесно», це взагалі непомітно.

У «Чесно» хизуються тим, що вони розпочали аналіз фінансування парламентських партій. Але наразі є тільки одне дослідження, яке стосується партії «ВО «Батьківщина». Саме цей «аналіз» став формальною підставою для НАЗК взятися за перевірку партії. Саме його використовує влада як інструмент переслідування «Батьківщини».

Водночас ви не знайдете жодних даних руху «Чесно» щодо джерел фінансування БПП чи «Народного фронту». Чи члени руху вважають, що провладна більшість, до якої входить і давній «клієнт» Артур Герасимов, поза підозрою?

Олексій АЛТИНОВ

Фото 2

Назва виборчої округи (назва виборчої партії, назва об'єднання партій, назва об'єднання партій, або самоназва партії)	Кількість обраних депутатів	%
Середньозважені	269	24,48
Політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»	198	18,02
ПАРТІЯ «БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА «СОЛДАРИСТЬ»	139	12,83
Аграрна партія України	94	7,64
Політична партія «Наш край»	80	7,28
ПОЛІТИЧНА ПАРТІЯ «УКРАЇНСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ ПАТРІОТІВ - УКРОП»	78	6,92
Політична партія «Опозиційний блок»	61	5,55
Радикальна партія Олега Ляшка	41	3,73
Політична партія Всеукраїнське об'єднання «ЧЕРКАШАНИ»	27	2,46
Партія «Відродження»	24	2,18
Політична партія «Об'єднання «САМОПОМІЧ»	24	2,18
ПОЛІТИЧНА ПАРТІЯ «ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНИЙ РУХ ВАЛЕНТИНА НАЛІВАЙЧЕНКА «СПРАВЕДЛИВІСТЬ»	20	1,82
Політична партія «НАРОДНИЙ ФРОНТ»	14	1,27
Політична партія «Єдиний Центр»	13	1,18
Політична партія «Тристороння угода»	12	1,09
Політична партія «Вільна Україна»	5	0,45
Політична партія Всеукраїнське об'єднання «Свобода»	5	0,45
Політична партія «Сила людей»	5	0,45
Політична партія «СТАБІЛЬНІСТЬ»	5	0,45
Українська партія «Єдність»	3	0,27
Партія Пенсіонерів України	1	0,09
ПОЛІТИЧНА ПАРТІЯ «РОЗУМНА СИЛА»	1	0,09
ПОЛІТИЧНА ПАРТІЯ «СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТИЧНА ПАРТІЯ»	1	0,09

Первая встреча — не последняя встреча?

Анонс предстоящей встречи Петра Порошенко и Дональда Трампа стал наиболее интригующим событием минувшей недели. Это особенно интересно в свете недавнего заявления госсекретаря США Тиллерсона о том, что Штаты готовы поддержать отличный от «минского» формат урегулирования конфликта на Донбассе, если он сможет обеспечить мир в регионе.

Встреча президентов на самом деле может стать знаковой для Украины, если Петр Порошенко правильно озвучит наши интересы. Главное, чтобы основной темой разговора не стало выполнение Минских соглашений, недовольство эффективностью которых как раз и выразил Тиллерсон.

Скажет ли Порошенко что-то новое в этом аспекте? Вряд ли.

ВСТРЕЧА ПРЕЗИДЕНТОВ НА САМОМ ДЕЛЕ МОЖЕТ СТАТЬ ЗНАКОВОЙ ДЛЯ УКРАИНЫ, ЕСЛИ ПЕТР ПОРОШЕНКО ПРАВИЛЬНО ОЗВУЧИТ НАШИ ИНТЕРЕСЫ

Его речь, вероятнее всего, сведется к уже известным Белому дому тезисам, просьбам продлевать санкции и предоставить военную помощь. Однако все это говорилось и во времена президентства Обамы.

Участие США в переговорном процессе также будет фигурировать в повестке. Однако и тут не стоит рассчитывать на прорыв. Трампу не интересен ни «минский», ни «нормандский» форматы. Назначив спецпосланника по украинскому вопросу, он продолжит обсуждение с Сурковым, играя роль наблюдателя за выполнением договоренностей сторон. Новый формат переговоров для восстановления мира на Донбассе Штаты инициировать точно не будут.

Самое сложное в этой встрече будет то, что встретятся не просто бизнесмен с бизнесменом, а дипломат и выпускник Вест-Пойнта, предпочитающий действия долгим и безуспешным переговорам. И менять риторику придется именно президенту Украины, чтобы быть не просто услышанным, но и понятым в эту первую встречу.

Арина МАРТОВА

Страсти по АТО

Спустя три года АТО, которую президент Порошенко хотел завершить в считанные дни, а позже в считанные недели, секретарь СНБО предложил окончить и переформатировать антитеррористическую операцию под условия гибридной войны. Турчинов пообещал в скором времени представить соответствующий законопроект о восстановлении государственного суверенитета над временно оккупированными территориями. Петра Алексеевича такой вариант развития событий не устраивает, ведь он тайно готовит собственный документ — о реинтеграции Донбасса.

РАДИ КРАСНОГО СЛОВЦА

Заявление Турчинова о завершении АТО и переходе к новому формату защиты страны стало сюрпризом для украинского политика. Так, заместитель министра по вопросам временно оккупированных территорий Георгий Тука сообщил, что в его ведомстве о таких решениях никто не знает. В Генштабе все стрелки перевели на высшее военно-политическое руководство страны — дескать, только они могут прекратить АТО. Москва устами под усами Пескова прокомментировала заявление просто: на Донбассе происходит внутривосточный конфликт, который Киев может решить лишь посредством выполнения Минских договоренностей. Последним высказался Верховный главнокомандующий Украины.

«Если мы отменим АТО и в то же время не предоставим военным права действовать адекватно в условиях агрессии, то оставим Украину беззащитной», — констатировал Порошенко.

Казалось бы, инициатива секретаря СНБО правильная и целесообразная. Ведь ни одна антитеррористическая операция не может длиться три года. Более того, понятие АТО откровенно себя изжило. В этом случае было бы логично признать наконец, что в Украине идет война и что Россия является агрессором. Статус

РФ в том же «нормандском» процессе был изменен, что позволило бы даже в рамках «четверки» урегулировать конфликт дипломатическим путем.

Также следовало бы ввести военное положение на Донбассе и, в конце концов, принять закон об оккупированных территориях. К слову,

НИ В АП, НИ В СНБО, НИ В КМУ, НИ В КАКОМ-ЛИБО ДРУГОМ ОРГАНЕ НЕ ПРОСТО НЕТ РАБОЧЕЙ ГРУППЫ ПО РАЗРАБОТКЕ ЗАКОНОПРОЕКТА О ВОССТАНОВЛЕНИИ ТЕРРИТОРИАЛЬНОЙ ЦЕЛОСТНОСТИ — НЕТ ДАЖЕ ОФИЦИАЛЬНОГО РАСПОРЯЖЕНИЯ О ПОДГОТОВКЕ ДОКУМЕНТА С ТАКИМ СОДЕРЖАНИЕМ

на данный момент в парламенте зарегистрировано три законопроекта депутатов из коалиции. Однако, судя по всему, ни один из них не наберет достаточно голосов. Да к этому особо и не стремится пропрезидентское большинство — их больше устраивает термин «эффективный контроль РФ» применительно к неподконтрольным Украине территориям Донецкой и Луганской областей.

Эксперты склоняются к мнению, что АТО так и будет продолжаться в Украине. Господин Турчинов, изображая из себя «ястреба войны», подобными заявлениями преследует

лишь две цели. Первая — такая виновность должна отбелить его подпорченный имидж. Ведь не кто иной, как Турчинов фактически сдал Крым. Вторая цель еще более банальна — накануне выборов необходимо сказать наконец народу Украины то, чего он давно ждет, получить дополнительные бонус-призы в виде симпатий электората и потом тихо забыть о сказанном, так как последнее слово все равно за президентом или парламентом. Сколько раз он и его коллеги по «Народному фронту» говорили об отмене безвизового режима с РФ? И фактически ни разу соответствующий законопроект не попадал на рассмотрение в сессионный зал.

Но пока все говорят о законопроекте господина Турчинова, предусматривающем восстановление су-

противоречит соблюдению Минских договоренностей. Секретарь СНБО пообещал представить свое детище на рассмотрение президенту. Но вот незадача — по данным народного депутата Мустафы Найема, пока никто не занимается подготовкой такого прогрессивного законопроекта.

«Насколько я знаю, ни в АП, ни в СНБО, ни в КМУ, ни в каком-либо другом органе не просто нет рабочей группы по разработке законопроекта о восстановлении территориальной целостности — нет даже официального распоряжения о подготовке документа с таким содержанием», — заявил парламентарий на своей странице в «Фейсбуке».

Поскольку депутатам до летних каникул осталось всего две недели, этот вопрос будет точно отложен в долгий ящик. А в итоге президент вряд ли одобрит турчиновское детище. Потому что он поручил разработать законопроект по реинтеграции Донбасса, который предусматривает ряд мер по возврату оккупированных территорий Украины и автором которого затем окажется сам Порошенко.

Из деталей известно лишь то, что этот документ будет базироваться на условиях, закрепленных в Минских договоренностях. Однако первое, что бросается в глаза, — термин «реинтеграция». То есть президент предлагает без военной компоненты, исключительно мирным путем вернуть фактически оккупированные боевиками части Донецкой и Луганской областей. А ведь оккупация и реинтеграция — совершенно разные понятия, имеющие отличную юридическую окраску. Соответственно, в том же мировом сообществе реинтеграция будет определяться как фактическое урегулирование внутриукраинского конфликта.

веренитета Украины над временно оккупированными территориями, секретарь СНБО будет на коне. И свои позиции он сдавать не намерен.

ЗАКОН ПРОТИВ ЗАКОНА

Тексты порошенковских и турчиновских законопроектов пока не появились в открытом доступе. О них можно судить лишь со слов политиков. В частности, Турчинов анонсировал, что его закон предлагает признать оккупированными некоторые регионы Донецкой и Луганской областей. Также он предусматривает внесение изменений в законодательство относительно ведения антитеррористических операций, новую процедуру и механизмы задействования ВСУ вне рамок АТО и без объявления военного положения, законодательное урегулирование права президента применять ВСУ в таких случаях и, собственно, новые рамки государственной политики по освобождению оккупированных территорий.

Все интересы, казалось бы, соблюдены. Не забыл Турчинов и о том, что его инициатива совершенно не

И тут следует вспомнить о том, что еще в начале года министр внутренних дел Аваков презентовал свое видение реинтеграции ОРДЛО. Его план мероприятий не содержал ни одной цифры, однако пестрил позициями, которые либо уже выполнялись, либо были прописаны для замыливания глаз. Будет ли отличаться президентский законопроект от каминовского, покажет время.

Однако стоит пристально наблюдать за тем, чтобы проект Порошенко не стал «тройным конем» для Украины. И чтобы политическая часть Минских соглашений в завуалированной форме не была протянута в президентском документе по требованию членов «нормандской четверки». Впрочем, до осени время еще есть.

Однако политики могут сколько угодно выдумывать рецепты гибридной защиты от гибридной войны. Их не существует. Происходящее в Украине — настоящая война. И, видимо, пора приучиться говорить правду не только населению, но и миру.

Елена САФОНОВА

В НАЧАЛЕ ГОДА МИНИСТР ВНУТРЕННИХ ДЕЛ АВАКОВ ПРЕЗЕНТОВАЛ СВОЕ ВИДЕНИЕ РЕИНТЕГРАЦИИ ОРДЛО. ЕГО ПЛАН МЕРОПРИЯТИЙ НЕ СОДЕРЖАЛ НИ ОДНОЙ ЦИФРЫ, ОДНАКО ПЕСТРИЛ ПОЗИЦИЯМИ, КОТОРЫЕ ЛИБО УЖЕ ВЫПОЛНЯЛИСЬ, ЛИБО БЫЛИ ПРОПИСАНЫ ДЛЯ ЗАМЫЛИВАНИЯ ГЛАЗ

12 июня в 210 городах РФ миллионы людей требовали ответов от надоевшего за 17 лет Путина, ставшего отцом коррупции. Но им отвечали только силовики — избиениями под гимн страны и арестами, пока хозяин Кремля вручал школьникам паспорта и поздравлял сограждан с Днем России. Акции протестов, в ходе которых дружно звучало «Путин — вор», ни он, ни федеральные СМИ нарочито не замечали. Да и во время четырехчасового театрального действия под названием «прямая линия», которое прошло 15 июня, на неудобные вопросы глава РФ предпочитал отвечать вскользь.

Митинги и шествия, которые состоялись в конце марта во многих городах РФ после фильма-расследования Фонда борьбы с коррупцией «Он вам не Димон», обрели и власть, и оппозицию на боевую готовность в День России.

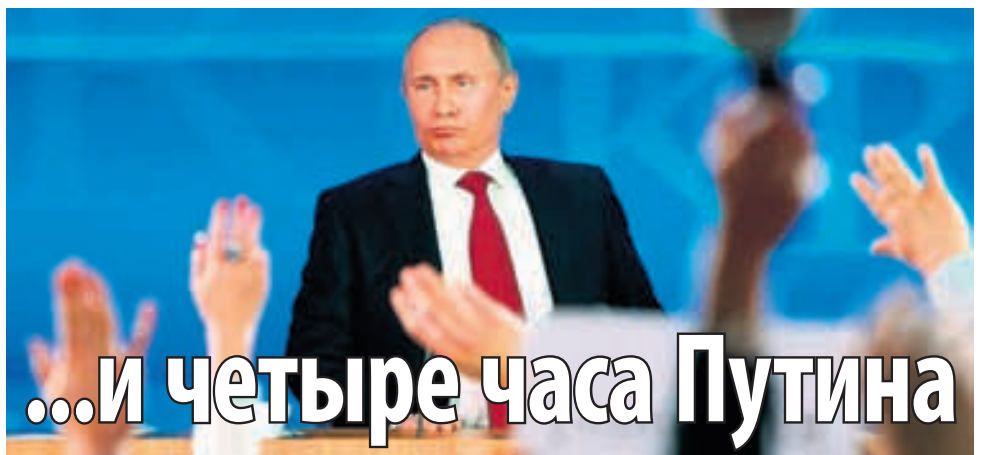
Кремлю явно не понравились многотысячные акции протестов с участием молодежи. Проржавевшая государственная машина запустила испытанный маховик педагогического давления на школьников и студентов. Для закрепления эффекта, чтобы «не лез малыш в политику», 12 июня Путин лично вручал подросткам паспорта граждан РФ. В это время в Москве на Тверской уже начались задержания участников новых антикоррупционных митингов и пакование их в автозаки.

Понятно, что и лидеру оппозиции Навальному хотелось закрепить успех 26 марта. 12 июня на улицы российских городов действительно вышли тысячи людей. И, в отличие от весенних акций протестов с их главным требованием адекватной реакции на разоблачение многоуровневой коррупционной системы премьера Медведева, сейчас звучали уже другие лозунги: «Путин — вор», «Путин, уходи!».

Впрочем, Навальный так и не смог увидеть своих сторонников — его арестовали прямо в парадном, когда он собирался на Тверскую. А одного из лидеров партии ПАРНАС Вячеслава Мальцева, который пророчит революцию в РФ 5 ноября 2017 года, силовики препроводили за решетку, выхватив из такси. Так же поступили и с другими оппозиционерами. Однако это не помешало россиянам выражать свой протест без «вождей».

Акции наглядно продемонстрировали, что далеко не 82% россиян поддерживают Путина. От него действительно устали, потому что товарищ засиделся в теплом президентском кресле. Кроме того, День России показал, насколько сильно протестное движение в регионах.

ДЕНЬ РОССИИ...

...и четыре часа Путина

Например, в том же Новосибирске, где проходил санкционированный антикоррупционный митинг, один из выступающих сказал: «Если 17 лет носить одни и те же ботинки, они будут ни на что не годные. И починять их бессмысленно. Хотя они цепляются подошвами за тротуар и говорят «Тротуар наш», их пора менять».

С несанкционированными акциями в других городах было все сложнее. Навальный призвал жителей этих на-

около 900 человек, в других городах митингующих тоже беспрепятственно паковали в автозаки.

Но Тверская и Марсово поле были показательны как раз тем, что ОМОН вообще не встречал сопротивления. Силовики двигались змейкой и выхватывали из толпы понравившуюся жертву, а вокруг стояли люди и в лучшем случае кричали «Позор», стараясь запечатлеть происходящее на свои телефоны. Только в нескольких север-

ся стратегии мирного, последовательно нарастающего протеста с вовлечением в него максимального количества критически настроенных по отношению к режиму Путина людей. Поэтому россияне и дальше будут время от времени по призыву оппозиции выходить на улицы «гулять» со всеми вытекающими отсюда последствиями.

Но это не заставит Путина оставить свой трон. Недаром же в ходе «прямой линии» на вопрос, кого он назначит

арестами, Путин зацепился за жилищный вопрос. А тема коррумпированных чиновников, по его словам, не нова.

«И хоть она является острой, но анализ перечня вопросов, которые поступают на «прямую линию», показывают, что по сравнению с прошлыми 15 мероприятиями подобного рода эта тема не находится в числе первых», — вещал глава РФ, окончив реплику избитой фразой о том, что ни одно правонарушение не должно остаться без наказания.

На вопрос ведущего о протестных настроениях россиян и возможности общаться с оппозицией Путин ответил, что готов контактировать со всеми, но не с теми, кто пиарится на протестах и не предлагает конструктивных решений.

Ведущие мероприятия еще раз зачитали сообщение о том, что коррупция пустила метастазы в Россию, но тут же перадали слово региональным коллегам. Когда мальчик из Находки пожаловался на угольную пыль в порту, Путин пообещал лично приехать к нему.

Больше о коррупции хозяин Кремля не упоминал. Зато подробно ответил американцу, просившему рецепт борьбы с русофобией в США, а также украинцу, который сетовал, что россияне их бросили, хотя они на «Бессмертный полк» ходят. И, оказалось, Россия и Штаты никогда не были врагами, а украинцев «никто не бросал», просто «мы не хотим сделать вам хуже, вмешиваясь в политику другого государства».

И неважно, что украинец разговаривал с явным рязанским акцентом, а американец живет где-то в Барвихе — главное, что картинка для электората получилась красивой.

А дальше будут выборы, в ходе которых россиянам придется не только проголосовать, но и приложить все усилия, чтобы их голоса были учтены. В противном случае Путин узурпирует Россию. И тогда «гуляниями» уже не поможешь.

Антонина МИРОШНИЧЕНКО

НА ВОПРОС ВЕДУЩЕГО О ПРОТЕСТНЫХ НАСТРОЕНИЯХ РОССИЯН И ВОЗМОЖНОСТИ ОБЩАТЬСЯ С ОППОЗИЦИЕЙ ПУТИН ОТВЕТИЛ, ЧТО ГОТОВ КОНТАКТИРОВАТЬ СО ВСЕМИ, НО НЕ С ТЕМИ, КТО ПИАРИТСЯ НА ПРОТЕСТАХ И НЕ ПРЕДЛАГАЕТ КОНСТРУКТИВНЫХ РЕШЕНИЙ

селенных пунктов выходить «гулять по улицам». Даже москвичей оппозиционер пригласил «гулять по Тверской», когда накануне согласованного с властями митинга пришлось отменить его из-за невозможности установить звуковое оборудование на проспекте Сахарова. Многие и вышли на «прогулку», где их поджидали милиция, Нацгвардия, ОМОН и автозаки.

Разгоном на Тверской руководил экс-командир киевского подразделения «Беркута» Сергей Кусюк. Неизвестно, рассказывал ли он своим московским коллегам, как прекрасны в Украине «коктейли Молотова» и брусчатка в руках протестующих, но пока российские силовики чувствуют свое превосходство перед толпой. В Москве и Питере было задержано

новых городов силовикам давали отпор. Даже те, кого задерживали МВДшники, особо не сопротивлялись и спокойно шествовали в автозаки, чтобы потом сделать там селфи по пути в ближайший райотдел.

При всем уважении к «вышедшим погулять», это их поведение не очень логичное. Конечно, многие молодые люди хотят примерить на себя образ «революционера»-оппозиционера. Но культ силовиков в РФ укрепился настолько, что их все же стараются не провоцировать. А еще большинство россиян, которые считают Крым Россией, испытывают страх перед Майданом, вернее, его последствиями.

Однако корень проблемы кроется в том, что Навальный и его оппозиционные предшественники придерживают-

преемником, хозяин Кремля ответил, что пока готов работать. И, мол, только избиратели решат, кому быть следующим президентом. То есть «царь всея Руси» вспомнил о том, что россияне — не просто масса, с которой удобно стричь купоны, а именно избиратели. Но это лишь свидетельствует о том, что Путин начал подготовку к выборам. И «прямая линия» — удобная форма общения с народом и прекрасный инструмент, чтобы выбить из головы людей протестные настроения.

Так, вначале он рассказывал о преодолении экономического кризиса, а далее сосредоточился на социальном блоке. В эфир пробивались россияне, которые жаловались на низкие зарплаты, необустроенное жилье, нехватку лекарств. Естественно, господин президент играл отца родного, каждому обещая разобраться, решить и даже лично проконтролировать.

Но вот с ответами на вопросы о коррупции у него не заладилось. На реплику школьника о невозможности приобрести сотрудникам полиции жилье по госпрограмме и о том, что коррумпированные чиновники вместо реальных сроков отделяются домашними

АКЦИИ ПРОТЕСТА 12 ИЮНЯ НАГЛЯДНО ПРОДЕМОНСТРИРОВАЛИ, ЧТО ДАЛЕКО НЕ 82% РОССИЯН ПОДДЕРЖИВАЮТ ПУТИНА. ОТ НЕГО ДЕЙСТВИТЕЛЬНО УСТАЛИ, ПОТОМУ ЧТО ТОВАРИЩ ЗАСИДЕЛСЯ В ТЕПЛОМ ПРЕЗИДЕНТСКОМ КРЕСЛЕ. КРОМЕ ТОГО, ДЕНЬ РОССИИ ПОКАЗАЛ, НАСКОЛЬКО СИЛЬНО ПРОТЕСТНОЕ ДВИЖЕНИЕ В РЕГИОНАХ

Храброе сердце

Недавно на большие экраны вышла лента «Жена зрителя зоопарка», основанная на реальных событиях и повествующая о том, как во время Второй мировой войны супружеская пара спасла от нацистов три сотни евреев. Жизнь порой создает такие душераздирающие сценарии, что невозможно их не экранизировать.

Варшава, 1939 год. Ян Жабинский (Йохан Хелденберг) трудится смотрителем зоопарка, во всем ему помогает любящая супруга Антонина (Джессика Честейн). В самом начале фильма нам показывают настоящую идиллию: люди счастливы, звери живут как в раю... Но все очень быстро меняется в тот страшный день, когда немцы бомбят Варшаву. Половина зоопарка просто уничтожена.

Тогда же евреев начинают изолировать в гетто. Ян и Антонина прячутся в своем доме женщину, скрывающуюся от нацистов. Вскоре супруги организуют в своем подвале тайный отель для евреев. Это было невероятно рискованно, потому как в разрушенных вольерах немцы хранили боеприпасы. А еще в дом к Жабинским частенько заходил главный зоолог Гитлера Лутц Хек (Даниэль Брюль), тайно влюбленный в Антонину.

Чтобы отвлечь от себя подозрения, супруги предложили немцам организовать на территории зоопарка свиноферму. Естественно, все мясо предназначалось для немецких солдат. А кормили животных объедками из гетто. Вот такой жесткий жизненный сарказм.

Между тем Ян Жабинский, которого назначили смотрителем за парками и зелеными насаждениями Варшавы, беспрепятственно проходил на территорию гетто как официальное лицо. Во время визитов он на грузовике вывозил евреев к себе домой. Всего супругам удалось спасти до трехсот человек. За это Израиль присвоил семье Жабинских титул Праведников народов мира.

В то же время киноистория больше рассказывает именно об Антонине. Джес-

сика Честейн просто великолепно сыграла эту героиню. В одном из интервью она рассказала, что на протяжении пятнадцати лет была вегетарианкой и вот уже пять лет является веганкой. Свой выбор актриса обосновала так: «Это что-то вроде попытки жить в мире, где я не способствую распространению жестокости». И эта жизненная позиция отлично вписалась в экранную историю. Такую любовь к людям и зверям просто невозможно сыграть.

А вот партнер Честейн по съемочной площадке Йохан Хелденберг ничем зрителя удивить не смог. Его персонаж был достаточно тусклым. Также не порадовал Даниэль Брюль. Эти мужчины все кинематографическое пространство отдали Джессике Честейн. С одной стороны, так, вероятно, и было задумано, с другой — актеры словно ленились играть.

После просмотра фильма остаются очень противоречивые чувства. Сама история поражает, но ее воплощение на экране несколько огорчает. Началось было действительно очень ярким, однако на минуте двадцатой все меняется в худшую сторону. Складывается впечатление, что у продюсеров внезапно закончились деньги, — настолько дальше все выглядит бедненько. И декорации, и диалоги...

На самом деле этой очень благородной киноистории не хватило своего Стивена Спилберга или Романа Полански. Фильм «Жена зрителя зоопарка» сняла ничем не выдающаяся постановщица Ники Каро. Если бы режиссера выбрали более опытного и маститого, то это кино точно могло бы встать в один ряд со «Списком Шиндлера» и «Пианистом». Но увы...

В 2012 году Universal Pictures объявила о перезапуске серии фильмов о мумии. Эта новость заинтриговала киноманов. Еще более заинтересовало то, что главную роль в картине «Мумия» исполнит Том Круз. Ждать зрителям пришлось долгих пять лет. И вот, наконец, лента вышла на большие экраны. Впрочем, лучше бы вообще не выходила.

Итак, американский солдат Ник Мортон (Том Круз) служит в Ираке. Между делом главный герой ищет и, соответственно, продает всевозможный антиквариат. Совершенно случайно горе-делец обнаруживает гробницу дочери фараона — принцессы Аманет (София Бутелла). Раскопать захоронение помогает археолог Дженни Хэлси (Аннабель Уоллис).

в совершенно разных картинах. Иногда в фильмах подобного жанра такое взаимодействие уместно, но только не здесь. Киноворцы создали невероятно скучную, посредственную, местами глупую (с физикой, химией, анатомией и здравым смыслом в общем у них явные проблемы) ленту!

А еще так и не удалось понять, для чего в фильме появился персонаж готи-

ного провала. До фильма «Мумия»! Мало того что сюжет откровенно глупый, так еще и сам персонаж изрядно заштампованный.

После просмотра картины возникает еще один, пожалуй, самый главный вопрос: почему в кресло постановщика усадили достаточно опытного сценариста и продюсера, но абсолютного новичка в режиссуре Алекса Куртцмана? Как ему могли доверить проект с бюджетом в 125 миллионов долларов? К тому же «Мумию» рассматривали как перезагрузку франшизы, соответственно, подразумевали, что далее последует несколько продолжений. Но чтобы в будущем снимать сиквелы и триквелы, нынешняя картина

ТОМУ КРУЗУ, ПОХОЖЕ, БЫЛО СУЖДЕНО ПОДПОРТИТЬ СВОЮ ФИЛЬМОГРАФИЮ. В 1999 ГОДУ ВО ВРЕМЯ НАБОРА АКТЕРОВ В ПЕРВУЮ «МУМИЮ» РЕЖИССЕР СТИВЕН СОММЕРС ПОДУМЫВАЛ ПРИГЛАСИТЬ АКТЕРА, ОДНАКО ПРЕДПОЧЕЛ ЕМУ БРЕНДАНА ФРЕЙЗЕРА. СПУСТЯ МНОГО ЛЕТ УЖЕ У ДРУГОГО РЕЖИССЕРА — АЛЕКСА КУРТЦМАНА — ПОЯВИЛАСЬ ИДЕЯ СНЯТЬ КРУЗА

Саркофаг с мумией решают перевезти в Англию, однако прямо во время полета принцесса пробуждается. Самолет падает. Дженни удается спастись, прыгнув с парашютом, а Ник разбивается. Но не может же главный герой умереть в самом начале фильма! Вот он и воскресает в морге...

Оказывается, что Аманет выбрала его себе в спутники и наложила на него проклятие, «одарив» бессмертием. Все шокированы происходящим. Но только не доктор Джекил (Рассел Кроу). Этот персонаж похищает Аманет и проводит над ней эксперименты.

Чтобы вся эта бессмыслица закончилась, персонажу Тома Круза нужно избавиться от проклятия, убить мумию и спасти мир! С такими задачами, пожалуй, не справился бы даже Итан Хант. Но новому герою Круза Нику Мортону все под силу.

Сценаристы Дэвид Кепп, Кристофер МакКуорри и Дилан Кассман слепили сюжет из всего, что мы ранее уже видели

чeskого романа шотландского писателя Роберта Стивенсона — доктор Джекил. Этого героя сыграл обладатель «Оскара» Рассел Кроу! Как этот поистине великий актер мог сняться в такой дешевке? Кстати, прежде чем утвердить Кроу на роль, создатели фильма рассматривали кандидатуры Тома Харди, Хавьера Бардема, Джозефа Гордона-Левитта и Эдди Редмэйна. Повезло же им...

А вот Тому Крузу, похоже, было суждено подпортить свою фильмографию. Оказывается, в 1999 году во время набора актеров в первую «Мумию» режиссер Стивен Сомерс подумывал пригласить актера, однако предпочел ему Брендана Фрейзера. Спустя много лет уже у другого режиссера — Алекса Куртцмана — появилась идея снять Круза. Мол, пускай спасает мир от нечисти!

За свою многолетнюю карьеру в Голливуде Том Круз сыграл во множестве картин: одни были более сильными, другие более слабыми, но не было ни еди-

должна заработать приличную кассу. А насчет этого есть большие сомнения.

Сам же постановщик вполне самоуверен.

«Я просто не мог упустить шанс впервые в режиссерском качестве поработать в формате блокбастера. Особенно когда из идеи перезапустить саму «Мумию» в какой-то момент родился план создать целую новую киновселенную, в которой бы сосуществовали классические монстры студии Universal. Это же невероятно интересно и азартно — попробовать вдохнуть новую жизнь в культовые персонажи, фанатом которых я был с раннего детства», — рассказывал режиссер в одном из интервью.

Впрочем, лучше бы не пугать нас больше мумиями, да и других культовых персонажей оставить в покое. Потому как на самом деле оказалось вовсе не страшно, а стыдно, грустно и смешно. И обидно, поскольку ожидания от фильма были самыми высокими.

Страницу подготовила Евгения ПРОРЫВАЙ

Главный редактор — Анна СПИВАК, ответственный секретарь — Алексей СОКУР

Редакция: г. Киев, бул. Леси Украинки, 26

Пишите по адресу: ООО «Структура ИТ», а/я 155, г. Киев, Украина, 04080

Учредитель и издатель: ООО «Структура ИТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua

Газета отпечатана ООО «Мега-Полиграф» 04073 г. Киев, ул. Марка Вовчка, 12/14

Заказ № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Тираж 87 138 экз.

Рекомендованная цена 2 грн. 30 коп.

Подписной индекс: 23115

При использовании публикаций ссылка на газету «ВВ» обязательна.

Ответственность за содержание рекламных материалов несет рекламодатель.